

**දකුණු පලාතේ දමිල භාෂා භාවිතයේ සුචිගෙශීතාවය පිළිබඳව සංසන්දිතාත්මක
අධ්‍යාපනයක්**

ආර්.එම්.චඩ්. ජ්. ප්‍රදීපා රාජනායක
ශ්‍රී ලංකා අග්නිදිග විශ්වව්‍යාලය
Pradeeparajanayaka90@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පලාත යනු භාෂාමය වශයෙන් ඉතා වැදගත් ඔවුන්ටම ආවේණික භාෂා ලක්ෂණ රාඛියකින් සම්බ්ධ මිනිසුන් පිරිසක් වාසය කරන පලාතකි. කාෂි කර්මාන්තය භා දිවර කර්මාන්තය ප්‍රධාන ජ්‍වලන්පායන් කර ගත් දකුණු පලාත තුළ සිංහල ජාතිකයින් මෙන්ම දෙමළ භා මුස්ලිම් ජාතිකයෝ ද ජ්‍වත් වෙති. මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වන්නේ දකුණු පලාත කේත්ද කොටගෙන එනම් ගාල්ල, මාතර භා හමබන්තොට යන දිස්ත්‍රික්කයන්වල ජ්‍වත් වන දෙමළ භා මුස්ලිම් ජාතිකයන්ගේ දමිල භාෂා භාවිතයෙහි පවතින සුචිගෙශන්වය ප්‍රධාන කොට ගෙන එනම් ග්‍රී ලංකාවේ අනෙකුත් දමිල භාෂා භාවිතයෙහි ප්‍රදේශයන් භා සසඳන විට දක්නට ලැබෙන වෙනස්කම් පිළිබඳව සෞයා බැලීමයි. මෙම සමාජ ස්ථිරයෙහි පවතින සුචිගෙශන්වය ප්‍රධාන කොට ගෙන එනම් ග්‍රී ලංකාවේ අනෙකුත් දමිල භාෂා භාවිත ප්‍රදේශයන් වලට වඩා බොහෝ දුරට වෙනස්කම් පවතී. එකී වෙනස්කම් එම ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ උච්චාරණ විධි, උගත් තුළත්කම්, පරිසර වෙනස්වීම්, ජ්වන රටාව ආදි කරුණු මත පදනම් ව පවතින බවක් දක්නට ලැබේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා ප්‍රධාන පර්යේෂණ කුම්වේදය වශයෙන් භාවිත කළ අතර එහි ද දකුණු පලාතේ ජ්‍වත් වන විවිධ වයස් මට්ටමේ ප්‍රදේශලයන්ගේ දත්ත රස් කර ගන්නා ලදී. සංසන්දිතාත්මකව ගත් විට ග්‍රී ලංකාවේ අනෙකුත් ප්‍රලාත් වල ජ්‍වත් වන දමිල හැකකයින්ගේ දමිල භාෂා භාවිතය අතර විශ්වාසයන් පෙන්වුම් කරනු ලබන වෙනස්කම් රාඛික් දක්නට ලැබුණු බව එනම් අනෙකුත් ප්‍රදේශයන් වල ජ්‍වත් වන දමිල භා මුස්ලිම් ජනතාවගේ භාෂා දමිල භාෂාව අතර වෙනස් වන උපභාෂාමය ලක්ෂණ රැගත් සමාජයක් ලෙස දකුණු පලාත් දමිල වහර හඳුන්වා දිය හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පදනම් දකුණු පලාත; වාක් මාලාව; උච්චාරණ විධි; දමිල භාෂා භාවිතය; උපභාෂා